

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1321/21

- 1.
- 2. WYROK**
- 2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
- 3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
- 4. Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz**
- 5.
- 6. protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek**
- 7. przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej**
- 8. po rozpoznaniu dnia 7 kwietnia 2022 r.**
- 9. sprawy C. Ś. syna A. i K., ur. (...) w P.**
- 10. oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 1 kk**
- 11. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**
- 12. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie**
- 13. z dnia 16 września 2021 r. sygn. akt IV K 362/21**
- 15. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty i kwotę 50 zł tytułem pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1321/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 16 września 2021 roku, sygn. akt IV K 362/21	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	C. Ś.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 130
2.1.1.2.	C. Ś.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna karta karna	k. 131
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone.		

		Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

3.1.	<p>Naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez danie wiary zeznaniom pokrzywdzonej i pominięcie zapisów monitoringu w sytuacji, gdy z zapisów tych wynika, że nieprawdopodobnym jest, aby doszło do zdarzenia opisanego przez pokrzywdzoną, a to ze względu, że od pojawienia się pokrzywdzonej przy wejściu do klatki schodowej do pojawienia się oskarżonego na nagraniu minęła 1 minuta i 25 sekund, a od wejścia pokrzywdzonej do klatki do pojawienia się mężczyzny - 1 minuta i 16 sekund.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że sąd I instancji nie dopuścił się obrazy wskazanego przez skarżącego przepisu postępowania. Jednocześnie Sąd Rejonowy nie				

popelnił żadnych
uchybień , które
nakazywałyby
uchylenie wyroku
lub zmianę
niezależnie od
podniesionych
zarzutów.

W pierwszej
kolejności stwierdzić
należy, że
przekonanie sądu
o wiarygodności
jednych dowodów
i niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochroną
przepisu art. 7
k.p.k., jeśli jest
poprzedzone
ujawnieniem w toku
rozprawy głównej
całokształtu
okoliczności sprawy,
stanowi wyraz
rozważenia
wszystkich
okoliczności
przemawiających
zarówno na korzyść,
jak i na niekorzyść
oskarżonego, jest
zgodne ze
wskazaniami wiedzy
i doświadczenia
życiowego, a nadto
zostało
wyczerpująco i
logicznie
uargumentowane w
uzasadnieniu
wyroku (por. np.:
postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
12 lipca 2006 r.,
II KK 12/06, LEX
nr 193084; wyrok
Sądu Najwyższego z
dnia 9 stycznia 2004

r., sygn. WK 26/03, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 53). W ocenie Sądu Okręgowego, warunek ten został w przedmiotowej sprawie spełniony. To, że apelujący nie akceptuje oceny zebranego materiału dowodowego i poczynionych w wyniku tej oceny ustaleń faktycznych, a w środку odwoławczym prezentuje własne oceny i krytykę ocen dokonanych przez sąd I instancji, nie upoważnia do automatycznego uznania, że zaskarżone orzeczenie jest wadliwe.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia Sądu Rejonowego odnośnie przebiegu zajścia inkryminowanego zdarzenia.

Poczynione przez skarżącego szacunki w żaden w sposób nie świadczą o tym, że C. Ś. nie mógł zrealizować znamion zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 157 § 1 k.k. obrońca oskarżonego wskazuje bowiem, że przedmiotowy incydent trwać musiał około 15 sekund. Stwierdzić

należy jednakże, że nawet gdyby nagrania monitoringu potwierdziły wiarygodność wyliczeń dokonanych przez skarżącego, to w ocenie Sądu Okręgowego owe 15 sekund dawałoby w zupełności wystarczającą ilość czasu do tego, aby C. Ś. wdał się w krótką przepychankę z A. C., zakończoną jej upadkiem. Wobec tego, powyższy argument obrony uznać należy za nietrafny.

Nie sposób podzielić ponadto twierdzenia obrońcy oskarżonego, zgodnie z którym C. Ś. nie mógł chwycić A. C. za ramiona z uwagi na to, że trzymał w ręku smycz. Wskazania doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że dzierżenie małego przedmiotu w ręku, zwłaszcza takiego, który ze swej istoty przystosowany jest do wygodnego trzymania, o ile mógł co prawda lekko ograniczać manualnie oskarżonego, to w żadnym razie nie sprawił, że

chwycenie
pokrzywdzonej za
ramiona i
popchnięcie jej stało
się niemożliwe. Za
niezasadny uznać
należy także
argument
skarżącego, jakoby
obecność trzech
psów na smyczy
miałaby utrudnić
podsądnemu udział
w przepychance w
stopniu tak dużym,
że aż podającym w
wątpliwość
prawidłowość
dokonanych przez
sąd I instancji
ustaleń faktycznych
w zakresie realizacji
przez C. Ś. znamion
zarzucanego mu
czynu zabronionego.

Sąd Okręgowy
zwraca jednocześnie
uwagę, że
inkryminowane
zdarzenie miało bez
wątpienia charakter
spontaniczny. Dla
przypisania C. Ś.
sprawstwa czynu
opisanego w akcie
oskarżenia nie ma
zatem znaczenia,
w jaki sposób
oskarżony
zachowywał się
wobec
pokrzywdzonej w
czasokresie
nieobjętym ramami
zarzucanego mu w
niniejszej sprawie
przestępstwa.
Wywody skarżącego
w tym przedmiocie

<p>należy zatem uznać za niemające znaczenia dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.</p> <p>W związku z poczynionymi powyżej ustaleniami stwierdzić należy, że przedstawiona przez obronę argumentacja jawi się wyłącznie jako gołosłowna polemika, która nie może podważyć prawidłowości dokonanych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych. Skarżący zarzuca sądowi I instancji dokonanie oceny zgromadzonego materiału dowodowego wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz niezgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, podczas gdy sam prezentuje argumenty, które powyższym wymogom w żaden sposób nie odpowiadają.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

uniewinnienie oskarżonego.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi -		

<p>Północ w Warszawie z dnia 16 września 2021 roku, sygn. akt IV K 362/21</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, zarzut skarżącego uznany został za niezasadny, a wyrok utrzymano w mocy.</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i</p>	

podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty. Zgodnie bowiem z art. 8 w zw. z art. 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, w razie nieuwzględnienia apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego od orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania, sąd wymierza za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości należnej za pierwszą instancję. Przepis art. 7 ww. ustawy stanowi z kolei, że w razie warunkowego umorzenia</p>	

postępowania
oskarżony
obowiązany jest
uiścić opłatę w
wysokości od 60
złotych do 100
złotych.

Sąd Okręgowy
zasądził także od
oskarżonego kwotę
50 złotych tytułem
pozostałych kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze. Przepis
art. 636 § 1
k.p.k. stanowi, że
w sprawach z
oskarżenia
publicznego, w razie
nieuwzględnienia
środka
odwoławczego,
wniesionego
wyłącznie przez
oskarżonego, koszty
procesu za
postępowanie
odwoławcze ponosi
na ogólnych
zasadach ten, kto
wniósł środek
odwoławczy.

W ocenie Sądu
Okręgowego,
możliwości
finansowe C. Ś.
nie uzasadniają
zwalniania go z
ponoszenia kosztów
procesu.

7. **PODPIS**

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana